

3. Nie może korzystać z uprawnień uzyskanych na mocy ust. 1 członek spółdzielni produkcyjnej, który wyłączy swe grunty w całości lub w części ze wspólnej uprawy lub który wystąpi ze spółdzielni produkcyjnej bądź zostanie z niej usunięty. Decyzję stwierdzającą utratę uprawnień uzyskanych na mocy ust. 1 wydaje prezydium właściwej powiatowej rady narodowej po zasięgnięciu opinii zainteresowanego banku (gminnej kasy spółdzielczej) oraz państwowego ośrodka maszynowego.

§ 2. 1. Prezydium powiatowych rad narodowych powiadomi zarządy spółdzielni produkcyjnych, jakie zadłużenia wobec Państwowego Funduszu Ziemi a także z tytułu państwowej pomocy produkcyjnej podlegają umorzeniu (§ 1). W związku z tym spółdzielnie produkcyjne sporządzą wykazy członków mających prawo do korzystania z umorzeń. Wykazy powinny być sporządzone w 3 egzemplarzach — osobno dla zadłużeń wobec Państwowego Funduszu Ziemi i osobno dla zadłużeń z tytułu państwowej pomocy produkcyjnej. Wykazy te powinny zawierać następujące dane: nazwisko i imię członka spółdzielni, nazwę i siedzibę instytucji wierzycielskiej, określenie celu, na jaki kredyt został zaciągnięty, datę włączenia gruntów do zespołowej uprawy, wielkość działki przyzagrodowej.

Wykazy dotyczące zadłużeń wobec Państwowego Funduszu Ziemi należy przesłać w 2 egzemplarzach do prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowy zarząd rolnictwa), a wykazy dotyczące zadłużeń wobec państwowej pomocy produkcyjnej należy przesłać w 2 egzemplarzach do oddziału Narodowego Banku Polskiego. Trzecie egzemplarze wykazów pozostają w aktach spółdzielni produkcyjnej. Oddział Narodowego Banku Polskiego przekaże jeden egzemplarz wykazu do oddziału rejonowego Banku Rolnego (pełnomocnika Banku Rolnego przy oddziale Narodowego Banku Polskiego).

2. Prezydium powiatowych rad narodowych (powiatowe zarządy rolnictwa i wydziały finansowe) rozpatrzą otrzymane od zarządów spółdzielni wykazy dłużników Państwowego Funduszu Ziemi, ustalą po porównaniu z aktami własnymi kwoty podlegające umorzeniu i zawiadomią zainteresowanych członków spółdzielni o wysokości sum umorzonych i warunkach umorzenia (§ 1 ust. 3). Analogicznych czynności dokonają banki (gminne kasy spółdzielcze) w zakresie zadłużeń z tytułu państwowej pomocy produkcyjnej.

§ 3. 1. Prezydium powiatowych rad narodowych sporządzą sprawozdania z wysokości umorzonych należności Państwowego Funduszu Ziemi w okresie do dnia 31 maja 1955 r. i prześlą je do zarządów rolnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych do dnia 1 lipca 1955 r.

Zarządy rolnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych sporządzą zbiorcze sprawozdania i prześlą je do Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Finansów w terminie do dnia 1 sierpnia 1955 r.

2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz rejonowe oddziały Banku Rolnego (pełnomocnicy Banku Rolnego przy oddziałach Narodowego Banku Polskiego) sporządzą sprawozdania z umorzonych kwot w okresie do dnia 31 maja 1955 r. i prześlą je do właściwych dla nich oddziałów wojewódzkich banków w terminie do dnia 1 lipca 1955 r. Oddziały wojewódzkie banków sporządzą zbiorcze sprawozdania i prześlą je swoim centralom, te zaś sporządzą zbiorcze sprawozdania i prześlą je w terminie do dnia 1 sierpnia 1955 r. Ministerstwu Finansów. Odpisy zbiorczych sprawozdań centrale banków prześlą do wiadomości Ministerstwa Rolnictwa.

§ 4. Prezydium powiatowych rad narodowych (powiatowe zarządy rolnictwa) oraz banki zapewnią spółdzielniom produkcyjnym pomoc w wykonaniu wymaganych wykazów (§ 2 ust. 1).

§ 5. Straty wynikłe na skutek umorzonych kwot w związku z uchwałą nr 95 Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1954 r. o rozwoju spółdzielczości produkcyjnej (Monitor Polski Nr A-42, poz. 624) zostaną pokryte w trybie ustalonym przez Ministra Finansów.

§ 6. 1. Umorzeniu na zasadach określonych w § 1 podlegać będą również zadłużenia osób, które po wejściu w życie niniejszego zarządzenia wstąpią jako członkowie do spółdzielni produkcyjnych.

2. Przepisy §§ 2 i 4 stosuje się w tym przypadku odpowiednio, z tym że zarządy spółdzielni produkcyjnych już istniejących oraz nowotworzonych powiadamić będą w ciągu miesiąca po upływie każdego kwartału prezydium powiatowych rad narodowych (powiatowe zarządy rolnictwa), a co do zadłużeń z tytułu państwowej pomocy produkcyjnej — oddziały Narodowego Banku Polskiego o zaistnieniu warunków uprawniających do umorzenia zadłużeń poszczególnych członków.

§ 7. 1. Szczegółowe przepisy dotyczące wykonania zarządzenia przez prezydium rad narodowych wyda Ministerstwo Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

2. Szczegółowe przepisy dotyczące wykonania zarządzenia przez Narodowy Bank Polski i gminne kasy spółdzielcze oraz przez Bank Rolny wydadzą Prezes Narodowego Banku Polskiego i Dyrektor Banku Rolnego — każdy w swoim zakresie.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 22 grudnia 1954 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1769

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 15 grudnia 1954 r.

w sprawie określenia szkół artystycznych, których ukończenie stanowi dowód posiadania studiów wyższych, niepełnych studiów wyższych lub wykształcenia średniego.

Na podstawie § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. Nr 26, poz. 103) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za dowód posiadania studiów wyższych, niepełnych studiów wyższych (odpowiadających Studium Nauczycielskiemu lub wykształceniu równorzędnemu) lub wykształcenia średniego w rozumieniu rozporządze-

nia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. Nr 26, poz. 103) uznaje się — zależnie od specjalności nauczycieli szkół artystycznych — dokument stwierdzający:

- 1) co do studiów wyższych:
 - a) ukończenie jednej z państwowych wyższych szkół artystycznych w kraju lub studium pedagogicznego przy Akademii Sztuk Plastycznych w Warszawie i Krakowie, przy jednoczesnym stwierdzeniu odbycia poprzednio przepisanych całkowitych studiów (absolutorium) w Akademii Sztuk Plastycznych lub w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych,
 - b) ukończenie studiów wyższych z zakresu muzykologii, architektury, teatrologii lub historii sztuki w jednej z wyższych szkół w kraju oraz ukończenie wydziału sztuk pięknych Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu,
 - c) ukończenie przed dniem 1 września 1939 r. jednej z uczelni muzycznych, plastycznych lub teatralnych, wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia, bądź uzyskanie w nich absolutorium;
- 2) co do niepełnych studiów wyższych:
 - a) uzyskanie absolutorium (świadczenia o zaliczeniu wszystkich egzaminów) w jednej z państwowych wyższych szkół artystycznych w kraju w okresie po 1945 r. lub świadectwa stwierdzającego odbycie studiów w jednej ze szkół wymienionych w załączniku nr 1 — zakończonych egzaminami przedostatniego roku danej uczelni,
 - b) ukończenie przed dniem 1 września 1939 r. albo w okresie do 1945 r. jednej z uczelni muzycznych, plastycznych lub teatralnych, wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia;

3) co do wykształcenia średniego:

- a) ukończenie w kraju po 1945 r. jednej z państwowych szkół artystycznych II stopnia,
- b) zdanie egzaminu eksternistycznego przed dniem 1 września 1939 r. w zakresie szkoły dramatycznej (aktorskiej) przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez b. Związek Artystów Scen Polskich (ZASP) albo przez Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej (PIST),
- c) ukończenie w okresie między 1 września 1939 r. a 1945 r. szkoły baletowej, choreograficznej albo teatralnej w kraju lub za granicą,
- d) ukończenie w okresie do dnia 1 stycznia 1945 r. jednej ze szkół muzycznych, plastycznych, teatralnych, baletowych lub choreograficznych, wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Tracą moc zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 25 września 1950 r. w sprawie określenia szkół artystycznych, których ukończenie stanowi dowód posiadania studiów wyższych (Monitor Polski Nr A-112, poz. 1409), oraz postanowienia instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 105 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 22 czerwca 1954 r. w sprawie wykonania przepisów dotyczących uposażenia nauczycieli i wychowawców państwowych szkół artystycznych I i II stopnia, państwowych liceów kulturalno-oświatowych, państwowych liceów bibliotekarskich oraz państwowych ognisk artystycznych — w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Minister Kultury i Sztuki: **W. Sokorski**

Załączniki do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 15 grudnia 1954 r. (poz. 1769).

Załącznik nr 1.

WYKAZ UCZELNI ARTYSTYCZNYCH, KTÓRYCH UKOŃCZENIE STANOWI DOWÓD POSIADANIA STUDIÓW WYŻSZYCH

A. Uczelnie muzyczne:

1. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Warszawie (dawniej Warszawski Instytut Muzyczny),
2. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Poznaniu,
3. Śląskie Konserwatorium Muzyczne w Katowicach (dawniej Państwowe Konserwatorium Muzyczne),
4. Wyższa Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego w Warszawie,
5. Konserwatorium Muzyczne im. M. Karłowicza w Wilnie,
6. Konserwatorium Muzyczne H. Kijeńskiej w Łodzi,
7. Konserwatorium Polskiego Towarzystwa Muzycznego we Lwowie,
8. Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie,
9. Miejskie Konserwatorium Muzyczne w Bydgoszczy,
10. Szkoła Muzyczna im. Wł. Żeleńskiego w Krakowie,

11. Wielkopolska Szkoła Muzyczna w Poznaniu,
12. Konserwatorium Imperatorskiego Towarzystwa Rosyjskiego Muzyki (później Konserwatorium w Piotrogradzie) w Petersburgu z filiami w Moskwie, Kijowie i Odessie,
13. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Leningradzie,
14. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Moskwie,
15. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Kijowie,
16. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Kownie,
17. Konserwatorium Muzyczne i Dramatyczne Towarzystwa Przyjaciół Muzyki w Wiedniu,
18. Państwowa Akademia Muzyki i Sztuki Odtwórczej w Wiedniu,
19. Konserwatorium Muzyczne w Lipsku,
20. Wyższa Szkoła Muzyczna w Berlinie,
21. Konserwatorium Muzyczne Sterna w Berlinie,
22. Konserwatorium Muzyczne w Stuttgarcie,

23. Wyższa Szkoła Muzyczna w Dreźnie,
24. Wyższa Szkoła Muzyczna w Monachium,
25. Śląskie Konserwatorium Muzyczne (Landes-Musikschule we Wrocławiu),
26. Konserwatorium Muzyczne w Hannoverze,
27. Akademia Muzyczna (dawniej Konserwatorium) w Pradze,
28. Konserwatorium Muzyczne w Brnie Morawskim,
29. Królewskie Konserwatorium Muzyczne w Brukseli,
30. Narodowe Konserwatorium Muzyczne w Budapeszcie,
31. Królewsko-Węgierska Wyższa Szkoła Muzyczna im. Fr. Liszta w Budapeszcie,
32. Królewska Akademia Muzyczna w Londynie,
33. Królewska Akademia Muzyczna w Głażgow,
34. Konserwatorium Muzyczne w Genewie,
35. Konserwatorium Muzyczne w Bazylei,
36. Konserwatorium Muzyczne w Zurichu,
37. Konserwatorium Muzyczne w Rydze,
38. Wyższa Szkoła Muzyczna (École Normale de Musique) w Paryżu,
39. Schola Cantorum w Paryżu,
40. École de Chant Marie Freund w Paryżu,
41. Rosyjskie Konserwatorium Muzyczne w Paryżu,
42. Królewska Akademia Muzyczna św. Cecylii w Rzymie,
43. Konserwatorium Muzyczne im. Verdiego w Mediolanie,
44. Akademia Muzyczna i Sztuki Dramatycznej w Cluj,
45. Szkoła Muzyczna J. Dalcroze'a w Genewie,

B. Uczelnie plastyczne:

46. Państwowe Kursy Pedagogiczne dla Nauczycieli Rysunku w Warszawie,
47. Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie,
48. Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie,
49. Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie,
50. Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie,
51. Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych przy Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu,
52. Szkoła Malarstwa, Rzeźby i Architektury Moskiewskiego Towarzystwa Artystycznego w Moskwie,
53. Państwowa Szkoła Sztuk Pięknych (École Nationale des Beaux Arts) w Paryżu,
54. Akademia Sztuk Pięknych w Rzymie,
55. Akademia Sztuk Pięknych we Florencji,
56. Akademia Sztuk Pięknych w Wiedniu,
57. Akademia Sztuk Pięknych w Berlinie,
58. Akademia Sztuk Pięknych w Düsseldorfie,
59. Akademia Sztuk Pięknych w Monachium.

C. Uczelnie teatralne:

60. Oddział Dramatyczny przy Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Warszawie,
61. Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej w Warszawie.

Załącznik nr 2.

WYKAZ UCZELNI ARTYSTYCZNYCH, KTÓRYCH UKOŃCZENIE NA TERENIE KRAJU LUB ZA GRANICĄ JEST RÓWNOZNACZNE Z POSIADANIEM NIEPEŁNYCH WYŻSZYCH STUDIÓW ARTYSTYCZNYCH

A. Uczelnie muzyczne:

1. Konserwatorium im. St. Moniuszki w Stanisławowie,
2. Szkoła Muzyczna H. Ottawowej we Lwowie,
3. Instytut Muzyczny A. Niementowskiej we Lwowie,
4. Szkoła Muzyczna J. Reissowej we Lwowie,
5. Szkoła Muzyczna S. Kasperek we Lwowie,
6. Szkoła Muzyczna im. M. Karłowicza w Warszawie.

B. Uczelnie plastyczne:

7. Państwowe Instytuty Sztuk Pięknych w Krakowie, Poznaniu i Lwowie (dowód ukończenia po 1938 r.),
8. Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych w Warszawie (zorganizowana według programów Instytutu Sztuk Pięknych — dowód ukończenia po 1938 r.),
9. Państwowa Szkoła Sztuki Stosowanej w Monachium.

C. Uczelnia baletowa:

10. 9-letnia Miejska Szkoła Baletowa przy Teatrze Wielkim w Warszawie.

Załącznik nr 3.

WYKAZ SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH, KTÓRYCH UKOŃCZENIE STANOWI DOWÓD WYKSZTAŁCENIA ŚREDNIEGO ARTYSTYCZNEGO

A. Szkoły muzyczne:

1. Prywatne Polskie Konserwatorium Ludwika Brockera w Poznaniu,
2. Prywatny Instytut Muzyczny prof. Edwina Jahne w Poznaniu,
3. Instytut Towarzystwa Muzycznego im. St. Moniuszki w Lublinie,
4. Wojskowa Szkoła Muzyczna przy Śląskim Konserwatorium Muzycznym w Katowicach,
5. Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina przy Towarzystwie Muzycznym we Lwowie,

6. Konserwatorium Muzyczne w Toruniu,
7. Szkoła Muzyczna im. J. Paderewskiego we Lwowie,
8. Collegium Muzyczne w Warszawie,
9. Szkoła Umuzycznienia St. i T. Wysockich w Warszawie (w zakresie rytmiki i plastyki),
10. Kursy Mimo-Plastyki Rytmicznej Adolfiny Paszkowskiej w Warszawie (w zakresie rytmiki i plastyki),
11. Średnia Szkoła Organistowska w Przemyślu,
12. Szkoła Muzyczna (Muzycznoje Ucziliszcze) we Lwowie,
13. Szkoła Muzyczna II stopnia w Odessie,

14. Książęce Konserwatorium Muzyczne w Sonderhausen,
15. Konserwatorium Muzyczne w Orenburgu,
16. Konserwatorium Muzyczne Cieplika w Bytomiu,
17. Konserwatorium Muzyczne Pieńczyka w Zabrze.

B. Szkoły plastyczne:

18. Wydział Przemysłu Artystycznego przy Szkole Przemysłowej w Krakowie,
19. Państwowa Szkoła Przemysłu Artystycznego w Krakowie.
20. Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie.
21. Szkoła Zawodowa Malarstwa Dekoracyjnego i Szkoła Zawodowa Rzeźbiarstwa Dekoracyjnego przy Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie,
22. Wydział Przemysłu Artystycznego Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie,
23. Wydział Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie,
24. Szkoła Sztuki Zdobniczej w Poznaniu,
25. Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu,
26. Państwowa Szkoła Przemysłu Artystycznego w Bydgoszczy,

27. Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych w Warszawie,
28. Szkoły Sztuk Pięknych w Kazaniu, Kijowie, Odessie i Penzie, będące pod zarządem Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu,
29. Cesarska Strogonowska Szkoła Artystyczno-Przemysłowa w Moskwie.

C. Szkoły teatralne i baletowe:

30. Instytut „Reduta” oraz Studium przy Teatrze „Reduta” w Warszawie,
31. Szkoła Dramatyczna J. Hryniewieckiej w Warszawie,
32. Szkoła Dramatyczna Pomiana w Warszawie,
33. Szkoła Aplikacyjna przy Konserwatorium Muzycznym w Warszawie,
34. 7-letnia Szkoła Baletowa T. Wysockiej w Warszawie,
35. 6-letnia Szkoła Tańca Janiny Mieczysławskiej w Warszawie,
36. 4-letnie Kursy Baletowe Zygmunta Dąbrowskiego w Warszawie,
37. Szkoła Dramatyczna Szczurkiewiczów w Poznaniu,
38. Miejska Szkoła Dramatyczna w Krakowie,
39. Miejska Szkoła Baletowa we Lwowie,
40. Szkoła Baletowa przy Operze w Kowniu.

1770

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 7 grudnia 1954 r.

w sprawie wyżywienia załóg na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. Nr 25, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1. Armator powinien zabezpieczyć wszystkim członkom załogi jednakowe wyżywienie, bez względu na wiek i stopień służbowy, 4 razy dziennie (śniadanie, obiad, podwieczorek, kolacja) w następujących racjach żywnościowych:

I. Racja dzienna:

- 1) 400 g pieczywa różnego (z mąki żytniej i pszennej różnego przemiału) lub 100 g mąki żytniej i 200 g mąki pszennej;
- 2) 350 g mięsa (wołowina, cielęcina, wieprzowina, baranina); przepisana racja mięsa może być zastąpiona przez taką samą rację podróbek, nerek, serca, wątroby lub dziczyzny; zamiast racji mięsa świeżego może być wydany jeden z poniższych produktów zastępczych w następujących ilościach:

konserwy mięsne	300 g,
drób	350 g,
ryba świeża	750 g,
ryba suszona lub solona	375 g,
ryba w oliwie	250 g;

mięso należy wydawać w różnych gatunkach zarówno w ciągu dnia, jak i w ciągu tygodnia;

- 3) 100 g wędliny; 2 razy w tygodniu wędlina może być zastąpiona przez taką samą rację sera pełnotłustego;

- 4) 80 g cukru;
- 5) 100 g masła; masło może być zastąpione przez smalec najwyżej do 25% przewidzianej racji;
- 6) 2 jaja;
- 7) owoce deserowe (jabłka, gruszki, śliwki, czereśnie, wiśnie, pomarańcze itd.), w sezonie po 125 g, po sezonie 75 g oraz 1/2 cytryny (40 g) lub 50 g soku cytrynowego. Sezon ustala się na okres od 15 czerwca do 15 stycznia. Jeżeli względy racjonalnej gospodarki na statku, na to pozwalają, powyższe ograniczenie sezonowe nie będzie miało zastosowania w portach krajów południowych.

II. Racja tygodniowa:

- 1) ziemniaki — 5.600 g ziemniaków, 350 g zboża różnego (kasza, ryż), 175 g jarzyn suchych (fasola, groch itp.), 1.500 g kapusty kiszanej i ogórków, 3.150 g jarzyn świeżych (marchew, buraki, kapusta, brukiew, kalarepa) lub 2.500 g jarzyn w puszkach; kapustę kiszoną zastępuje się w sezonie tą samą ilością warzyw świeżych nieinspektowanych (pomidory, ogórki, marchewka itp.);
- 2) 1.750 g mleka świeżego pełnego lub 750 g mleka skondensowanego;
- 3) 100 g kawy ziarnistej i 100 g kawy zbożowej oraz 70 g herbaty;
- 4) 100 g marmolady, 250 g owoców suszonych.

Niezależnie od racji dziennej produktów wymienionych pod I pkt 4, 5 i 6 ustala się rację tygodniową tych produktów dla kuchni w ilości: